

Uit tijdschrift "Ons Meetjesland", 1986, 19de
jaargang, nr. 1

HET HOF VAN WATERVLIET TE BRUGGE

Watervliet heeft historisch veel te bieden. Zijn landschap met al zijn polders. De bevolking spreekt er over het Stee, de kathedraal uit het Noorden, het klooster uit de middeleeuwen en natuurlijk weet iedereen dat er een kasteel heeft gestaan, dat toebehoorde aan de heer Lauwerijn, de stichter van het nieuwe Watervliet.

Alhoewel er bewijzen genoeg zijn dat Watervliet in de middeleeuwen is ontstaan, heeft het vooral zijn bekendheid gekregen met de familie Lauwerijn, waarvan Jeronimus Lauwerijn de stichter was van het nieuwe Watervliet.

Vrijgekomen balksleutel op de begane grond van het dwarsgebouw.

Het gepolychromeerde beeldhouwwerk stelt het alliantiewapen voor van de oorspronkelijke bewoners Jan III de Baenst en zijn vrouw Margareta de Fever.

In de bovenhoeken komt het familie-embleem voor: een uit de wolk stekend handje dat een stralenbundel vasthoudt.

Welk verband bestaat er dan met Lauwerijn en het Hof van Watervliet te Brugge ? Zeer waarschijnlijk kwam de familie Lauwerijn in het bezit van deze herenwoning, toen zij in 1488 de schorren te Watervliet en het omliggende (eigendom van de familie Baenst) tot

herbedijking hadden over genomen. Onmiddellijk werd met deze groots opgevatte projecten een aanvang gemaakt. Jeronimus Lauwerijn overleed vroeg. Zijn zoon Mathias, die later huwde met Françoise Ruffault (J. De Paepe) had verscheidene kinderen waaronder Mark en Guido Lauwerijn. Het was bij haar overlijden dat haar zoon Marc Lauwerijn deze herenwoning in eigendom kreeg, namelijk in 1566. Na het overlijden van laatstgenoemde werd het eigendom van zijn broer Guido Lauwerijn.

Maar de bekendheid die de woning kreeg als het Hof van Watervliet kwam door de kunstgerichte activiteiten van Marc Lauwerijn. Het was vooral het oprichten van een drukkerij met als medewerker-etser-graficus Hubert Goltz, die de basis legde van zijn faam als kunstmecenas. Marc had een uitzonderlijke verzameling van munten en penningen en een grote bibliotheek, wat in die tijd zeker zeldzaam was. Vooral Marc Lauwerijn, in mindere mate zijn broer Guido, was de man die inhoud en gestalte gaf aan de verschenen boeken.

Tegenslagen veroorzaakt door overstromingen op zijn bezittingen (Watervliet en het omliggende) brachten zware financiële problemen mede en verlamden zijn activiteiten.

Door het toenmalige stadsbestuur verbannen, kwam hij tijdens zijn verbanningstocht totaal berooid toe te Calais waar hij kort daarop in 1581 is overleden.

Maar de herenwoning bleef verder bestaan en heeft haar benaming van het Hof van Watervliet te Brugge tot op het heden bewaard.

In elk geval, de opdrachtgever of bouwer van het huis was Jan III de Baenst, gehuwd met Margareta de Fever. De woning werd omstreeks 1454 afgewerkt en kreeg oorspronkelijk de naam Hof van Sint-Joris. Jan III de Baenst was trouwens heer van Sint-Joris-ten-Distel, trouwe medewerker van Karel de Stoute, raadslid, schepen en zelfs enkele keren burgemeester te Brugge. Het is met de onlangs uitgevoerde restauratiewerken dat de bouwheer bekend werd. Na het verwijderen van het pleisterwerk op de moer-trekbalken kwamen de blazoenen van Jan III de Baenst (+ 1486) en zijn vrouw Margareta de Fever (+ 1497), te voorschijn.

Dank aan het redactiekomit  van het tijdschrift M. & L. voor het ter beschikkingstellen van de kleurenclich s en enkele aanhalingen uit het artikel: Het Hof van Watervliet in de Oude Burg te Brugge: een restauratie van een veelzijdige 15de eeuwse herenwoning, door J. P. Esther.

R.T.